

Prima instanță: Judecătoria Căușeni
Judecător: I. Sandu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

Dosarul nr. 2rac-516/16

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Pascari Fiodor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pascari Fiodor împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Deservire” și administratorului Agapie Măria cu privire la anularea procesului verbal nr. 5 din 15 mai 1998 al Adunării Generale a asociaților din cadrul SRL „Deservire”, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Pascari Fiodor și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 04 martie 2015,

c o n s t a t ă

La 06 februarie 2012, Pascari Fiodor a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Deservire” și administratorului Agapie Măria cu privire la anularea procesului verbal nr. 5 din 15 mai 1998 al Adunării Generale a asociaților SRL „Deservire”, prin care a fost exclus din membrii societății cu transmiterea cotei lui sociale în valoare de 683,82 lei către ceilalți asociați, solicitând anularea acestuia și încasarea din contul administratorului SRL „Deservire” Măria Agapie 60 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea din 11 aprilie 2012, în proces au fost atrași în calitate de intervenienți asociații Rusu Iurie, Mușinschi Ivan, Cioban Martin și Bragari Sergiu.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 09 august 2012, s-a respins cererea înaintată de Pascari Fiodor privind repunerea în termenul de prescripție, iar acțiunea înaintată de Pascari Fiodor s-a respins ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 26 februarie 2013, s-a admis cererea înaintată de Pascari Fiodor privind repunerea în termenul de declarare a apelului, s-a admis apelul declarat de Pascari Fiodor, s-a casat hotărârea Judecătoriei

Căușeni din 09 august 2012, cauza fiind restituită spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 26 iunie 2013, acțiunea înaintată de Pascari Fiodor s-a respins ca fiind tardivă.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Căușeni din 05 iulie 2013, s-a încasat din contul lui Pascari Fiodor în beneficiul Mariei Agapi, 1 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 14 noiembrie 2013, s-a admis apelul declarat de Pascari Fiodor, s-a casat hotărârea Judecătoriei Căușeni din 26 iunie 2013, cauza fiind restituită spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La 16 aprilie 2014, Pascari Fiodor și-a precizat cerințele, chemînd în judecată doar SRL „Deservire”, solicitînd judecarea cauzei în procedură contencioasă generală, anularea procesului verbal nr. 5 din 15 mai 1998, prin care a fost exclus din rîndurile asociaților SRL „Deservire” cu restabilirea situației preexistente pînă la momentul aprobării acestui proces verbal. De asemenea, a mai cerut compensarea prejudiciului material în proporție de 122 052 lei, calculată reieșind din salariul mediu pe economie (3 000 lei) și dobînda de întîrziere aferentă în valoare de 60 042 lei, compensarea prejudiciului moral pe care l-a estimat cu 60 000 lei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că în anul 1993, de rînd cu alți angajați, Pascari Fiodor a participat la privatizarea încăperii „Rembîttehnica”, apoi au fondat SRL „Deservire”. La fondarea SRL „Deservire” au participat 10 asociați, societatea fiind înregistrată la 22 iulie 1993 sub nr. 14100206 în Registrul de Stat. Corespunzător cotei-părți din patrimoniu (17,59%), la fondarea SRL „Deservire”, Pascari Fiodor a contribuit la crearea fondului statutar cu 683,92 lei din 3 888,84 lei.

La 15 mai 1998, în baza procesului verbal nr. 5 al Adunării Generale a asociaților SRL „Deservire”, Pascari Fiodor a fost exclus din lista asociaților.

Reclamantul pretinde că n-a fost citat la adunarea din 15 mai 1998 și că avizul de recepție, prin intermediul căreia pîrîtul dorește să se degreveze de la răspundere, este fals, or adresa indicată nu coincide și scrisoarea nu putea să ajungă la el.

Se susține, că la adunarea asociaților din 15 mai 1998 au participat doar 5 asociați sau 58,79% din numărul total de 9 (100%), fiind încălcate dispozițiile pct. 6.5 ale Statutului societății, care prevede expres, că pentru excluderea asociatului sunt necesare 3/4 din voturile asociaților și abaterea admisă provoacă nulitatea hotărîrii, deoarece adunarea s-a ținut fără a se asigura cvorumul minim necesar. Solicită să fie considerat nul actul prin care unii asociați au înstrăinat cotele părți sociale altor asociați.

Reclamantul pretinde că a fost exclus abuziv din membrii societății. Nu i s-a restituit capitalul social, pînă la moment îi este exploatată ilegal cota de 17,59% din patrimoniul societății, astfel fiindu-i încălcat dreptul la inviolabilitatea proprietății private.

Mai indică reclamantul că lipsesc careva dovezi care ar confirma că Pascari

Fiodor ar fi cauzat SRL „Deservire” careva prejudicii materiale și că afirmațiile administratoarei SRL „Deservire” sunt lipsite de temei juridic, fiind întemeiate pe presupuneri.

Conform pct. 6.10 din Statutul societății, luarea hotărârii cu privire la răspunderea materială a persoanelor cu funcții din cadrul societății ține de competența exclusivă a Adunării Generale. Astfel, consideră că eventualul prejudiciu material cauzat de Pascari Fiodor, urma să fie constatat și materializat într-un proces verbal de constatare, aprobat cu majoritatea voturilor Adunării Generale, or conform art. 122 alin. (1) CPC RM circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune, nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Invocă că administrația SRL „Deservire” nu s-a conformat cerințelor HG nr. 251 din 17 martie 1997 cu privire la punerea în aplicare a certificatelor de înregistrare a întreprinderilor, din care rezulta că nu exista necesitatea înregistrării repetate a societății. Hotărârea dată prevede că agenților economici înregistrați în Republica Moldova, la cerere, li se eliberează certificat de tip nou, însă argumentul în cauză a stat la baza motivelor, care a determinat în final excluderea lui Pascari Fiodor din rîndul asociaților pe motiv că el n-a dorit să se conformeze noilor cerințe legale.

Pascari Fiodor pretinde că a fost lipsit de dividende, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu material în proporție de 122 052 lei, care reprezintă salariul mediu lunar al unui lucrător din economia R. Moldova, sumă calculată pe parcursul a ultimelor trei ani de cînd reclamantul a aflat despre limitarea dreptului său și s-a adresat la organele competente pentru a fi luate măsurile corespunzătoare.

Conform art. 619 Cod Civil, reclamantul mai solicită de a fi aplicată dobînda de întîrziere pe ultimii trei ani și pînă la momentul pronunțării unei decizii definitive. Se pretinde suportarea prejudiciului moral pe parcursul anilor respectivi (60.000 lei), avîndu-se în vedere statutul deosebit (administrator), pe care l-a avut reclamantul în cadrul SRL „Deservire”, crizele de nervi care s-au răsfrînt negativ asupra sănătății ca urmare a stării de disconfort și incertitudine.

Reclamantul afirmă, că n-a știut de hotărîrea emisă de Judecătoria Căușeni la 02 martie 1998, prin care a fost obligat să semneze noul Statut și Contractul de constituire. Din aceste motive n-a contestat-o, iar hotărîrea Adunării Generale SRL „Deservire” nu a contestat, deoarece după eliberare din funcție a plecat la muncă la Moscova.

Solicită repunerea în termen, fiindcă în această perioadă anual se adresa administratorului Măria Agapie cu solicitarea de a i se achita dividende dar aceasta îi refuza pe motiv că întreprinderea nu are profit, însă nu i-a comunicat, că el este exclus din rîndul asociaților. Despre aceasta Maria Agapie l-a informat doar în anul 2010 și el, la 09 august 2010 a sesizat Procuratură pentru a o atrage la răspundere.

Reclamantul nu neagă faptul, că în baza procesului verbal nr. 4-a din 16 decembrie 1997 asociații l-au eliberat din funcția de director al SRL „Deservire” pe motiv că a adus societatea într-o stare financiară critică și pune piedici reînregistrării întreprinderii, iar în baza procesului verbal din 31 decembrie 1997

a fost eliberat și din funcția de lăcătuș-electric din motivul că nu s-a prezentat la serviciu în perioada 16 – 31 decembrie 1997. El nu a contestat aceste decizii însă, posedând ștampila societății, personal și-a făcut înscriere în carnetul de muncă că s-a concediat la 14 martie 1998 din funcția de director din propria dorință.

Prin hotărîrea Judecătorei Căușeni din 04 martie 2015, acțiunea a fost respinsă ca nefondată și depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, s-a respins apelul declarat de Pascari Fiodor și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Căușeni din 04 martie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 16 iunie 2016, Pascari Fiodor a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe, sunt ilegale și neîntemeiate.

La 18 noiembrie 2016, SRL „Deservire” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 04 aprilie 2016 (f.d. 228 vol. II), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul înaintat de Pascari Fiodor se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pascari Fiodor nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Pascari Fiodor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Pascari Fiodor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță